

[Johan Asmussen.]

måske kunne mene, at denne sammenknytning af tidspunkter kunne være af betydning, så behøvede synspunktet ikke på nogen måde logisk at føre til en sådan tvangsmæssig ordning, som regeringsforslaget var udtryk for. Jeg gjorde samtidig en forskudsbemærkning om de konservatives forslag om en frivillig kildeskatteordning, som netop var fremsat samme dag, og jeg tror også, jeg på forhånd gav udtryk for en vis sympati, en absolut relativ sympati. Jeg gjorde det ud fra det synspunkt, at hvis man mener, at sammenknytningen af tidspunktet for indtægtsens erhvervelse og skattebetalingen har betydning, så kan der i hvert fald være rimelighed i at undersøge, om det kan gennemføres på frivillig basis, og det er altså det, som det ærede medlem hr. Ninn-Hansen og hans partifæller med deres forslag prøver at få frem i rampe-lyset.

Vi kan fra mit partis side ikke have noget som helst imod, at man undersøger, om det skulle være muligt at etablere et system, der bygger på disse synspunkter, og vi vil derfor stemme for forslaget om, at der nedsættes en kommission. På den anden side kan jeg ikke lade være med at sige, at jeg er ikke alt for optimistisk, når jeg tænker på, hvad der måske kan komme ud af det; jeg forudser en række store vanskeligheder ved i det hele taget at nå frem til en formulering; jeg har en vis frygt for, at hele vor nuværende skattestruktur med alt, hvad den indebærer, vil gøre det svært at få et forslag ud af en sådan kommissionsbehandling. Jeg tror, der er noget om det, som professoren i skatteret, Thøger Nielsen, skrev i en kronik om kildeskat den 13. september 1964, at det, der er svært, kan man ikke ved behændighedskunst gøre let. Det gælder regeringens kildeskatteforslag i betydelig grad, det gælder måske også en kildeskattetanke af den art, som ligger bag forslaget her. Men jeg synes, det er rigtigt, at man prøver på at undersøge mulighederne for det.

Jeg må måske have lov at understrege ordet mulighederne, for når jeg læser forslaget til folketingsbeslutning nr. 1, så studser jeg lidt over ordlyden. Jeg kunne tænke mig, at der må være faldet en sætning eller nogle ord ud, som dog vist ikke er

helt uden betydning, hvis der skal være sådan lidt sproglig logik i det. Der står her:

„Kommissionen skal undersøge en skatteopkrævningsordning, hvorefter der gives adgang“ o. s. v.

Mon der ikke dér er faldet nogle ord ud af lignende indhold som dem, den ærede ordfører for forslagsstillerne selv har anvendt i sin fremsættelsestale, hvor der tales om at undersøge, hvordan der kan etableres en skatteopkrævningsordning? Der er ikke her tale om at undersøge en ordning, så måtte den jo foreligge i forvejen; det, der må undersøges, er, hvorvidt og på hvilken måde der kan oprettes en skatteopkrævningsordning o. s. v., og måske skulle man tilføje: samt hvilke fordele og vanskeligheder der måtte være knyttet til en sådan ordning. Hvis det foreliggende forslag skal være teksten til en folketingsbeslutning, ville jeg foretrække, at der blev rettet en lille smule på det. Men som sagt, der må vist være noget, der er faldet ud.

Den anden del af nr. 1 i forslaget går ud på, at kommissionen skal undersøge mulighederne — dér står det: mulighederne — for, i hvilket omfang de private pengeinstitutter kan påtage sig øgede forvaltningsopgaver, derunder skatteindbetaling. Jeg kan ikke lade være med at sige, at vi har i mit parti for nogen tid siden beskæftiget os både med det ene og det andet led i dette forslag og ikke mindst med spørgsmålet om pengeinstitutterne, og så vidt jeg ved, er det ærede medlem hr. Ninn-Hansen ikke helt ubekendt med, at vort parti har syslet lidt med denne tanke; jeg har også selv beskæftiget mig en lille smule med det. Når jeg gik noget fra det, så var det, må jeg indrømme, fordi jeg forelagde det for en filialdirektør for en af de københavnske storbanker, og han afviste tanken med alle tegn på forfærdelse og sagde, at de i forvejen ikke kunne overkomme, hvad de havde af arbejde, og det ville være frygteligt at tænke sig, at de i højere grad skulle påtage sig at være opkrævere af skat. Det er vel nok den slags vanskeligheder, denne del af tanken vil støde på i øjeblikket. Noget andet er, at man med henblik på en måske noget fjernere fremtid med absolut rimelighed kunne undersøge og forhandle med de private pengeinstitutter, om de ikke i højere grad kan kobles ind imellem